

РОЗВИТОК ОСОБИСТІСНО-ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНИХ ЗМІН В ОСВІТІ

Галятовська Катерина Сергіївна

старший викладач кафедри дошкільної і початкової освіти
КЗВО «Одеська академія неперервної освіти Одеської обласної ради»
м. Одеса, Україна

<https://orcid.org/0000-0002-2978-8896>

САМООСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИХОВАТЕЛЯ ЗДО

Ключові слова: професійна компетентність, самоосвітня діяльність, безперервна освіта.

Самоосвіта вихователя закладу дошкільної освіти є основою професійної діяльності. Сучасне суспільство висуває високі вимоги до педагога. Щоб ефективно навчати, педагог має володіти знаннями, що значно перевищує рівень інших. Тому марафон з самоосвіти є не просто бажаним, а й необхідним компонентом професійної діяльності кожного педагога.

Безперервна освіта вкрай важлива для педагогічних працівників. Безперервна освіта включає в себе розширення знань, удосконалення вмінь, навичок і компетентностей як в освітніх закладах через організовані навчальні процеси, так і самостійно. Це може здійснюватися через відвідування лекцій, тренінгів, участь у семінарах і конференціях, спілкування з іншими, а також через аналіз минулого досвіду та навчання на власних помилках.

Основним завданням самоосвіти є постійне оновлення та вдосконалення професійних знань, умінь і навичок для досягнення високого рівня компетентності. В сучасному світі безперервна самоосвіта є не лише запорукою професійного успіху, але й, що особливо важливо, засобом захисту від інтелектуальної деградації особистості. Лише той педагог, який постійно поглиблює свої знання та відстежує новітні тенденції, може досягти успіху.

Конкретний зміст і форми самоосвіти вчителя варіюються залежно від багатьох факторів, таких як вік, педагогічний стаж, місце проживання, індивідуальні інтереси, вік учнів, а також атмосфера в педагогічному колективі. Самоосвіта є необхідною умовою ефективної педагогічної діяльності.

Самоосвіта педагога не повинна обмежуватися лише повторенням знань, отриманих у навчальному закладі. Важливою складовою

є ознайомлення з останніми педагогічними та психологічними дослідженнями, пошук інноваційних підходів до методики та організації навчально-виховного процесу, а також глибокий аналіз педагогічних проблем, що виникають у практичній діяльності.

Процес самоосвіти розпочинається з виявлення власних труднощів і проблем. Ефективна самоосвіта значною мірою залежить від проведення зовнішньої діагностики педагогічної, методичної та психологічної підготовки вихователя, а також стимулювання його до самооцінки й самоаналізу власних можливостей, якостей і результатів професійної діяльності.

Насамперед, вихователь ЗДО отримує знання з різних джерел і застосовує їх у своїй професійній діяльності, особистому розвитку та повсякденному житті.

Світ сьогодні пропонує безліч різноманітних джерел для здобуття знань, включаючи: курси підвищення кваліфікації; книги; фахові періодичні видання; інтернет; телебачення; відео- та аудіоматеріали; семінари, круглі столи та конференції; майстер-класи; культурні заходи (екскурсії, відвідування театрів, виставок, музеїв, концертів); заходи з обміну досвідом тощо.

Із комп'ютеризацією освітнього процесу в роботі вихователя значно розширюються можливості для самоосвітньої діяльності. Це відкриває нові теми, захоплюючі завдання та підходи до їх розв'язання, а також нові способи самореалізації, які стають доступними завдяки цим сучасним інструментам.

Вихователю важливо усвідомлювати, що самовдосконалення – це глибоко індивідуальний процес, який неможливо обмежити шаблонами, стереотипами, жорсткими рамками. Отже, самоосвіта вихователя закладу дошкільної освіти є невід'ємною умовою успішної діяльності та розвитку як самого вчителя, так і освітньої установи та суспільства в цілому, а також найефективнішим способом реалізації безперервної освіти.

Список використаних джерел

1. Сидорчук Н. Г. Самоосвіта як форма організації навчання у системі освіти дорослих. *Андрогогічний вісник: Наукове електронне періодичне видання*. 2014. Вип. 5. С. 179–183.
2. Жорова І., Кузьмич Т., Назаренко Л. Самоосвіта педагога як умова підвищення його професійної компетентності: методичні рекомендації. Херсон: РІПО, 2012. 80 с.

Katerina Galyayovska

Senior lecturer at the Department of Preschool and Primary Education
Odessa Regional Academy of In-Service Education
Odesa, Ukraine

SELF-EDUCATIONAL ACTIVITY AS A FACTOR IN IMPROVING A TEACHER'S PROFESSIONAL COMPETENCE

Keywords: professional competence, self-educational activities, continuing education